

РЕШЕНИЕ

№ 16344

гр. София, 13.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2260** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Образувано е по постъпила касационна жалба от „Интеркапитал Маркетс“ АД с ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № 5527 от 23.12.2024г. на Софийски районен съд, 15 състав по НАХД № 10060/2024г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-116/12.06.2024г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството „Интеркапитал Маркетс“ АД са наложени две административни наказания „имуществена санкция“ в размер на по 5 000 лв. на основание чл.290, ал.9, т.2, пред. първо от ЗПФИ за извършено нарушение по чл.9, ал.1 от ЗПФИ. Касаторът „Интеркапитал Маркетс“ АД счита, че постановеното решение е незаконосъобразно и неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила, а също и явно несправедливо. Счита, че деянието е несъставомерно, а доводите на първоинстанционния съд са в явно противоречие със закона. Твърди се и неправилно тълкуване на чл.6, ал.2 от ЗПФИ, противоречиво описание на нарушението, липса на изследване на целия доказателствен материал и липса на мотиви. Неправилно бил приложен чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е явно несправедливо. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което процесното НП да бъде отменено. Не се претендират разноски. Ответникът – Зам.председател на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“ оспорва жалбата и моли да бъде постановено решение, с което да се отхвърли подадената касационна жалба и да бъде потвърдено решението на СРС. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита решението за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че със заповед № 3-196/03.08.2023г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционна дейност“, е разпоредена проверка на Инвестиционен посредник „Интеркапитал Маркетс“ АД /И./ за спазване на относимото към дейността на дружеството законодателство. По време на проверката са изискани документи от поверяваното дружество, представени на КФН по описи.

От страна на служители при Комисията за финансов надзор било установено, че клиенти на И. били дружеството BRONT FZE LLC с клиентски № [ЕГН], регистрирано в О. арабски емирства и R. M. I. с клиентски № [ЕГН], гражданин на У., както и че BRONT FZE LLC с клиентски № [ЕГН] (BRONT) отправял множество нареждания към И., съответно сключвал множество сделки в периода след подписването на договора му с посредника, докато клиентът R. M. I. с кл. № [ЕГН] (R. I.) не бил отправял никакви нареждания към посредника, респективно не бил сключвал никакви сделки със съдействието на И..

При преглед на аналитичната справка на BRONT длъжностните лица при КФН установили наличието на 2 (два) изходящи трансфера на парични средства от неговата партия към клиента R. M. I., както следва: на 29.08.2023 г. за сумата в размер на 476667,00 USD и на 13.09.2023 г. за сумата от 203060,00 USD, които били прехвърлени от партията на BRONT към партията на R. I., като от извлеченията от регистрите за сделки нямало данни R. I. да е сключвал сделки с посредничеството на И..

В тази връзка били изискани писмени обяснения от посредника, съгласно които основание за нарежданията било, че същите са частично плащане по сключен на 28.12.2021 г. договор между R. I. и BRONT за покупко-продажба на дялове на дружество с ограничена отговорност В., а извършената в случая от ИП дейност е била свързана с посредничеството при сключване на сделки с финансови инструменти, което включва и управление на парични средства, необходими за уреждане на отношенията между страните по сделката. С оглед изложеното проверяващите констатирали, че в аналитичната справка на R. I. нямало данни от партията му да са прехвърляни каквито и да било финансови инструменти, както и нямало данни от партията му да са прехвърляни дялове на В., а отделно от това, от аналитичната справка на BRONT също било установено, че по неговата партия не са постъпвали дялове на В..

В хода на извършената проверка по осъществените на 29.08.2023г. и на 13.09.2023г. трансфери от

партидата на BRONT към партидата на R. I. били установени още 16 (шестнадесет) трансфера на парични средства между последните, идентични на цитираните два трансфера и предхождащи ги, същите отново с основание на нарежданията - частично плащане по сключен на 28.12.2021 г. договор между R. I. и BRONT за покупко-продажба на дялове на дружеството с ограничена отговорност В..

КФН приела, че изпълнявайки на 29.08.2023 г. и на 13.09.2023 г. получено нареждане от страна на клиент № [ЕГН] BRONT FZE LLC да прехвърли 476 667 щатски долара и 203 060 щатски долара от партидата на цитирания клиент към партидата на клиент № [ЕГН] R. M. I., ИП „Интеркапитал Маркетс“ АД е извършил търговски сделки, които не попадат в обхвата на инвестиционните услуги и дейности по чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от Закона за пазарите на финансови КФН приела, че изпълнявайки на 29.08.2023 г. и на 13.09.2023 г. получено нареждане от страна на клиент № [ЕГН] BRONT FZE LLC да прехвърли 476 667 щатски долара и 203 060 щатски долара от партидата на цитирания клиент към партидата инструменти, съответно същите не са включени в изключителния му предмет на дейност, с които ИП „Интеркапитал Маркетс“ АД е извършил нарушения на разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти.

Въз основа на така констатираното е съставен АУАН № Р-06-416/12.12.2023г., а въз основа на акта е съставено НП № Р-10-116/12.06.2024г.

За да е съставомерно нарушението по чл. 9, ал. 1 от ЗПФИ, е необходимо търговските сделки да се извършват по занятие. Този признак е елемент от обективната страна на нарушението. В конкретния случай този признак несъмнено е налице-белегът „по занятие“ е налице, когато са осъществени три или повече еднородни прояви. Процесните два превода са предхождани от други 16 (шестнадесет) превода, подробно описани и представени в НП в табличен вид. Установените общо 18 трансфера са напълно идентични като се отличават единствено по размера на трансферираните средства. Законът не поставя изискване дружеството да е санкционирано за всяка една предходна сделка, за да се приеме, че дейността е „по занятие“. Съдът не споделя твърдението на жалбоподателя, че нарушенията не са съставомерни, тъй като процесните сделки попадали в рамките на неговия предмет на дейност, тъй като посредникът действал по нареждане на своя клиент.

Договорът между Р. Я. и „Б.“ за покупко-продажба на дялове на украинското дружество „Б.“ е сключен на 28.12.2021 г. - много преди Я. и „Б.“ да станат клиенти на инвестиционния посредник (ИП) „Интеркапитал Маркетс“ АД (съответно на 04.07.2022 г. и 07.06.2022 г.). Следователно ИП няма отношение към този договор. Трансферите от „Б.“ към Я. са обосновани като изпълнение на престация по този договор и не са свързани с никакви финансови инструменти. Самите дружествени дялове също не представляват финансови инструменти съгласно легалната дефиниция по чл. 4 от ЗПФИ. Друг факт, относим към това възражение е, че към датите на извършване на процесиите преводи клиентът на ИП Я. не е отправял никакви нареждания и не е сключвал никакви сделки с посредничеството на „Интеркапитал Маркетс“ АД, нито е внасял пари по свои сметки в ИП.

Следователно, трансферираните по нареждане на „Б.“ от ИП към Я. огромни парични суми не са свързани по никакъв начин със сделка с финансови инструменти или пък с тяхното съхранение, администриране или попечителска дейност, каквото е основното възражение на жалбоподателя. Това, че преводите са осъществявани вследствие на подавани от „Б.“ към ИП нареждания, не променя факта, че основанието за извършването им е изпълнение на престация по договора от 28.12.2021 г., а не каквато и да било инвестиционна дейност. ИП е търговец с изключителен

предмет на дейност, свеждащ се до описаните в чл. 6 от ЗПФИ дейности.

В касационната жалба се сочи, че нарушението не било описано коректно, тъй като между НП и АУАН се наблюдавали разминавания. Съдът не споделя и това възражение на касационния жалбоподател. Още в АУАН и след това в НП е записано, че осъществените от ИП търговски сделки са „по занятие“. ИП още при съставянето на АУАН е бил уведомен, че му се вменява нарушение, извършено „по занятие“ и не е било възпрепятствано да осъществи в пълнота правото си на защита. Фактическата обстановка е описана както в АУАН, така и в НП.

В касационната жалба се твърди, че СРС не бил изследвал целия доказателствен материал и не бил изложил мотиви по оплакванията на дружеството, най-вече по оплакването за приложението на материалния закон.

Не могат да бъдат споделени и възраженията на жалбоподателя, че процесните сделки представляват „изпълнение на клиентско нареждане“. Правилно СРС се е позовал на пар. 1, т. 5 от ДР на ЗПФИ, който обвързва изпълнението на нареждания за сметка на клиенти с извършването на действия, насочени към сключване на договори за покупка или продажба на един или повече финансови инструменти от името и за сметка на клиент. В случая трансферираните по нареждане на „Б.“ от ИП към Я. огромни парични суми не са свързани по никакъв начин със сделка с финансови инструменти.

СРС е разгледал и възражението на ИП за маловажност на случая и касационната инстанция се съгласява напълно с направения извод. Обжалваният съдебен акт е мотивиран и не страда от твърдените в касационната жалба пороци.

Фактическата обстановка е подробно описана от съда в съответната част на решението, отнасяща се до фактите. Съдът е формирал изводите си на база приложените по делото писмени доказателства и свидетелските показания. Между събраните доказателства и установените от съда факти няма противоречия.

Относно наказанието: то е определено в рамките на санкцията на правната норма. За нарушения от този вид законът предвижда наказания между 5 000 и 10 000 лв. Наказващият орган е определил размера на санкцията, като е взел предвид размера на трансферирани суми. На дружеството е наложена имуществена санкция дори не в максималния, а в средния предвиден размер, което предвид спецификата на случая очевидно не покрива критериите за „явна несправедливост“.

Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

В рамките на дължимата по силата на чл. 218 АПК проверка настоящата съдебна инстанция не констатира наличието на визирани в чл. 348, ал. 1 НПК касационни основания, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100.00 лв.

Воден от горното, Административен съд София- град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5527 от 23.12.2024г. на Софийски районен съд, 15 състав по НАХД № 10060/2024г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-116/12.06.2024г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на дружеството „Интеркапитал Маркетс“ АД са наложени две административни наказания „имуществена санкция“ в размер на по 5 000 лв. на основание чл.290, ал.9, т.2, пред. първо от ЗПФИ за извършено нарушение по чл.9, ал.1 от ЗПФИ.

ОСЪЖДА „Интеркапитал Маркетс“ АД с ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.